

FRANCUSKI KASACIONI SUD

Presuda od 18. XI 1980.

M. Veenhoven c/a Sté
Sedipa, Cie D'Assurances
Bracht Algis i Sté des
produits Bertrand

Brod "Melissa".

Ograničenje visine odgovornosti brodovlasnika
Brodovlasnik se može pozvati na ograničenje visine odgo-
vornosti pod uvjetima utvrđenim u Bruxelleskoj konven-
ciji iz 1957 /čl.1/ kao i u francuskom Zakonu od 3.sije-
čnja 1967 /čl.58. i sl/ -- Da bi došlo do primjene ogra-
ničenja brodovlasnikove odgovornosti prema navedenim
članovima nije potrebno da šteta proizadje iz pomorskog
rizika odnosno da je nastala šteta pogoršana /povećana/
nekim pomorskim rizikom

Zapovjednik broda "Melissa", M. Veenhoven, s prebivalištem u Rotterdamu bio je tužen u vlastito ime, a ujedno i kao zastupnik brodovlasnika Verenigde Aankustvaacht iz Rotterdama zbog nezgode nastale prilikom istovara tereta s broda. Tužitelji, dioničko društvo Sedipa iz Pariza, osiguratelj Bracht Algis i proizvođač Bertrand, društvo s ograničenom odgovornošću tužili su zapovjednika broda "Melissa" M. Veenhovena iz Rotterdama, kao zastupnika brodovlasnika Verenigde Aankustvaacht iz Rotterdama i njega osobno zbog nezgode nastale prilikom istovara tereta s broda.

Prilikom istovara tekućeg loja i ulja od kikirikija ambalažiranih u zasebnim cisternama, došlo je, zbog pogreške u rukovanju brodskim sistemom za pumpanje i rastakanje na brodu, do miješanja tih dviju tekućina. Tužitelji su tražili naknadu štete, a tuženi je istakao prigovor ograničenja visine svoje odgovornosti pozivajući se na odredbe Bruxelleske konvencije od 10. listopada 1957. o ograničenju odgovornosti vlasnika morskih brodova i na čl.58. Zakona od 3. siječnja 1967.

Apelacioni je sud odbio primijeniti citirane odredbe Konvencije i Zakona na tuženoga smatrajući da šteta nije bila posljedica pomorskog rizika, niti je bila pogoršana takvim rizikom s obzirom da je "Melissa" već bila završila svoj plovidbeni pothvat kad je došlo do nezgode.

Protiv takve drugostepene odluke tuženi je podnio reviziju Kasacionom sudu smatrajući da su povrijeđeni čl.58. i ostali francuskog Zakona od 3. siječnja 1967, te čl.1. Bruxelleske konvencije o ograničenju odgovornosti vlasnika morskih brodova od 10. listopada 1957, čl.455. Zakona o parničnom postupku i čl.7. Zakona od 7. travnja 1810.

Tuženi u podnešenoj reviziji tvrdi da niti Bruxelleska konvencija iz 1957. ni francuski Zakon iz 1967. ne suzuju ograničenje visine odgovornosti brodovlasnika na štete nastale zbog pomorske opasnosti, nego podvrgavaju ograničenju odgovornosti sve štete nastale na brodu kao i sve štete u direktnoj vezi sa plovidbom i korištenjem broda.

Kasacioni je sud prihvatio ovakvo tumačenje domašaja odredbi Bruxelleske konvencije i Zakona od 3. siječnja 1967. u pogledu ograničenja visine odgovornosti brodovlasnika, pa je stoga ukinuo i poništio odluku ruenskog Apelacionog suda od 3. svibnja 1977. i predmet vratio u stanje prije donošenja spomenute presude, te povjerio Apelacionom sudu u Parizu ponovno rješavanje u ovom predmetu.

/DMF 1981, str.535/

LJ.M.

Bilješka.-- Francuski Zakon od 3. siječnja 1967. preuzeo je u cijelosti i bez bitnih promjena odredbe Bruxelleske konvencije o ograničenju odgovornosti vlasnika morskih brodova od 10. listopada 1957, ali, zahvaljujući M. Rodiéru, uz potrebna stilska i lingvistička poboljšanja. Stoga tumačenje domašaja odredaba spomenutog Zakona treba biti u skladu s intencijom Konvencije. Čl.1.b Konvencije kaže: "...Brodovlasnik može ograničiti svoju odgovornost za gubitak ili štetu na svim dobrima ili povrede svih prava prouzročene nekim događajem, nemarom ili krivnjom bilo koje osobe koja se nalazi na brodu, za koju brodovlasnik odgovara, ukoliko se događaj, nemar ili krivnja odnose na plovidbu, rukovanje brodom, ukrcaj, prijevoz ili iskrcaj robe." Dakle, okolnost što je "Melissa" završila pomorski pothvat prilikom nastanka štete nema utjecaja jer Konvencija se proteže i na slučajeve nastale za vrijeme iskrcaja tereta. Također iz teksta Konvencije nigdje ne proizlazi da bi ograničenje odgovornosti bilo vezano uz postojanje pomorskog rizika. Takvo mišljenje zastupao je u pravnoj nauci /prema bilješci uz ovu presudu u DMF, str.537 i sl. Mlle Claire Legendre/ prof. Peyrefitte, koji je u svom djelu posvećenom brodskim statutima ograniče-

nje odgovornosti činio zavisnim o ideji pomorskog puta i pomorskog rizika. To je medjutim u suprotnosti sa intencijom medjunarodnog zakonodavca, pa time i francuskog.

U našem Zakonu o pomorskoj i unutrašnjoj plovidbi u čl.378. takodjer je predvidjeno za ovakav slučaj ograničenje brodarove odgovornosti.

LJ.M.